

РЕШЕНИЕ

№ 263

гр. Елин Пелин, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛИН ПЕЛИН, IV СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петко Р. Георгиев

при участието на секретаря Цветанка Анг. Николова
като разгледа докладваното от Петко Р. Георгиев Гражданско дело № 20231820101087 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 12 и сл. от Закона за защита от домашното насилие.

Делото е образувано по подадена от В. Б. Р., ЕГН *****, с адрес: с. Априлово, общ. Горна Малина, ул. „Четиридесет и първа“ № 32 и Д. И. И., ЕГН *****, с. Априлово, общ. Горна Малина, ул. „Четиридесет и първа“ № 32, срещу Т. Б. Р., ЕГН *****, с адрес: с. Априлово, общ. Горна Малина, ул. „Четиринадесета“ № 20, молба за издаване на заповед за налагане на мярка за закрила от домашно насилие при условията на чл. 8, т. 1 ЗЗДН. Твърди се, че Т. Б. Р. е съпруга на Атанас Боров Райчев, който е вуйчо на Д. И. И. и брат на В. Б. Р.. Представени са декларации по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН от молителите, че на 01.10.2023 г. около 17.30 ч. Т. дошла в тяхното жилище с адрес: с. Априлово, общ. Горна Малина, ул. „Четиридесет и първа“ № 32, с бухалка и започнала да удря по оградата и да крещи „Ще ви запалят, ще ви заколят, няма да чакам делото- ще вляза вътре и ще ви убия цялото семейство. Дафино, ще те разпоря и ще ти извадя червата. Ще запалят Вас и цялата къща.“.

На 03.10.2023 г. е издадена заповед за незабавна защита, с която спрямо ответницата са наложени мерките по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 3 ЗЗДН. В случаите на издаване на заповед за незабавна защита съдът не определя срок, за който се налагат мерките, тъй като заповедта има действие до издаването на заповедта за защита или на отказа на съда (чл. 19 ЗЗДН).

В съдебно заседание молителите В. Б. Р. и Д. И. И. поддържат молбата си и молят за издаване на заповед за защита.

В първото съдебно заседание ответницата Т. Б. Р. оспорва твърденията на молителите, като нямала свидетели, защото нищо не е направила.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Представена е декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, в която молителката Д. И. И. декларира, че на 01.10.2023 г. около 17.30 ч. Т. Б. Р. дошла в тяхното жилище с адрес: с. Априлово, общ. Горна Малина, ул. „Четиридесет и първа“ № 32, с бухалка и започнала да удря по оградата и да крещи „Ще ви запаля, ще ви заколя, няма да чакам делото- ще вляза вътре и ще ви убия цялото семейство. Дафино, ще те разпоря и ще ти извадя червата. Ще запаля Вас и цялата къща.“.

Представена е декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, в която молителката В. Б. Р. декларира, че на 01.10.2023 г. около 17.30 ч. Т. Б. Р. дошла в тяхното жилище с адрес: с. Априлово, общ. Горна Малина, ул. „Четиридесет и първа“ № 32, с бухалка и започнала да удря по оградата и да крещи „Ще ви запаля, ще ви заколя, няма да чакам делото- ще вляза вътре и ще ви убия цялото семейство. Дафино, ще те разпоря и ще ти извадя червата. Ще запаля Вас и цялата къща.“.

Според справка за съдимост от 24.10.2023 г. ответницата Т. Б. Р. е осъждана по НОХД № 33/1996 г. на РС Елин Пелин с присъда в сила от 10.06.1999 г. за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 5 вр. чл. 194, ал. 1 НК, като е реабилитирана на основание чл. 86, ал. 1, т. 1 НК.

Установява се от показанията на свидетелката Илияна И. Методиева, дъщеря на молителката Д. И. И. и внучка на молителката В. Б. Р., че на 01.10.2023 г. около 18.00 часа свидетелката Илияна И. Методиева била на двора, като видяла Т. да идва с дебела бухалка около половин метър и започнала да удря с нея по мрежата на двора. Свидетелката Методиева сочи, че Т. казала, че ще изкорми червата на Д., ще ги запали, ще влезе вътре и ще ги пребие. След това Т. се прибрала в нейната къща, но продължила да вика, че ще ги запали и ще ги избие. След този случай свидетелката Методиева била със своя приятел Даниел Славчев и спрели на съседна улица, а Т. вървяла към тях, като размахвала секира около 30 см и бухалка. Тогава Т. нищо не казала на свидетелката Методиева, а свидетелката Методиева опитала да я заснеме с телефон, но не успяла. Свидетелката Методиева сочи, че Т. имала претенции към къщата им и постоянно ги обиждала. Свидетелката Методиева сочи, че Т. ги обвинила, че са убили нейно куче, като чула от съсед, че Т. влизала в друга къща с два ножа.

Установява се от показанията на свидетелката Виолета Руменова Борисова, че на 04.08.2023 г. се прибирали с Д. от работа, когато дошла Т. и с жестове с ръка показвала на Д., че ще я заколи. Свидетелката Борисова чула Т. да вика „Ще ви убия. Ще ви заколя“, като я познала по гласа и видяла, че излиза с бухалка от къщата си. Свидетелката Борисова сочи, че Т. влизала при баба Данче, за да ѝ иска пари. Свидетелката Борисова сочи, че често чувала писъци от къщата на Т., като последният път Т. била дъщеря си В., а последната успяла да избяга през прозореца

Съдът внимателно прецени с оглед всички данни по делото на основание чл. 172 ГПК и възможната им заинтересованост показанията на горепосочените свидетели. Съдът намира показанията на Илияна И. Методиева и Виолета Руменова Борисова за логични, последователни и кореспондиращи с представените декларации от молителите, поради което ги кредитирани.

При така установените обстоятелства съдът прие следното от правна страна:

Молбата по чл. 4 ЗЗДН е допустима - подадена е в едномесечния срок от извършване на твърдения акт на домашно насилие и срещу лица от кръга на очертаните в чл. 3 от закона.

По същество същата се явява основателна.

Домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство. Релевантни по молбите за защита по ЗЗДН са обстоятелствата дали е осъществено спрямо молителя действие представляващо акт на домашно насилие по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЗДН и дали този акт на домашно насилие е осъществен от ответника по молбата. Това е така, защото отговорността по ЗЗДН не изключва гражданската, административнонаказателната и наказателната отговорност на извършителя - чл. 1, ал. 2 ЗЗДН. Характерно за деянията от този тип е и обстоятелството, че те биват извършени най-често в домашна среда, в отсъствието на свидетели, които ще могат да ги установят чрез показанията си пред съда. Тъкмо поради тази причина законодателят изрично е предвидил, че при липсата на други доказателства, декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН разполага със самостоятелна доказателствена сила (чл. 13, ал. 3 ЗЗДН).

Декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН е частен свидетелстващ документ, издаден от молителя, който удостоверява факти, изгодни за молителя в процеса. Действително, чл. 13, ал. 3, вр. ал. 2, т. 3 ЗЗДН овластява съда да издаде заповед за защита и единствено въз основа на декларацията, но само при липсата на други доказателства по делото, с оглед спецификата на характера, обичайното място, време и обстановка на извършване на актовете, съставляващи домашно насилие, при които, в общия случай, най-често други доказателства за това не могат да бъдат събрани. Това отклонение от общите принципи на доказването в гражданския процес не създава законна доказателствена сила на декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, тъй като законът не съдържа разпоредба, че фактите, посочени в декларацията, се считат верни до доказване на противното.

От събраните гласни доказателства се установява, че на 01.10.2023 г. ответницата Т. Б. Р. е осъществила актове на домашно насилие спрямо молителите В. Б. Р. и Д. И. И..

Ирелевантни са и причините, довели до извършеното домашно насилие, тъй като неговата основна цел не е налагане на наказание на извършителя, а осигуряване на защита на лицето, спрямо което е извършено домашно насилие, съответно единственият правно-релевантен факт в това производство е извършването на домашно насилие.

При определянето на защитната мярка по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН съдът не е обвързан от искането на молителя по чл. 8 ЗЗДН, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки – така изрично чл. 16, ал. 1 ЗЗДН, чрез които да даде ефективна защита на пострадалото лице. Мерките за закрила от домашно насилие по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, макар и налагани при установяване на конкретни актове на домашно насилие, не представляват наказания, налагани на извършителя, а мерки за защита на пострадалото лице. Те не целят да въздействат предупредително и възпитателно върху психиката на извършителя, за да може той в бъдеще да има законосъобразно поведение и да има уважение към спазване на законовите и морално-етичните норми, а целят закрилата на пострадалото лице понастоящем и в периода, в който действа мярката. Съдът счита, че подходяща мярка за защита е предвидената в чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН. Съдът счита, че мярката за закрила по чл. 5, ал. 1, т. 3 ЗЗДН също е подходяща, като следва да се наложи за срок от девет месеца, предвид тежестта на извършено домашно насилие и обстоятелството, че към момента не са установени вредни последици за здравето на молителите. Съдът счита, че мерките към момента ще създадат достатъчно гаранции, че молителите няма да бъде обект на домашно насилие. След изтичане на срока същите могат да потърсят отново защита по реда на ЗЗДН, ако имат необходимост от такава.

На основание чл. 5, ал. 4 ЗЗДН на ответницата Т. Б. Р. следва да бъде наложена и глоба, което е задължително поради уважаване на молбата. Съобразявайки горепосочените факти по делото, съдът намира, че следва да бъде наложена глоба в минимален размер от 200 лева. Неизпълнението на заповедта за защита ще доведе до прилагането на предвидените в чл. 21, ал. 3 ЗЗДН последици.

По делото не са представени доказателства за плащане на адвокатско възнаграждение, поради което не следва да се присъждат разноски според т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК.

На основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН ответницата Т. Б. Р. следва да бъде осъдена да заплати по сметка на РС Елин Пелин държавна такса в размер на 25 лева.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ИЗДАВА заповед за защита на В. Б. Р., ЕГН *****, и Д. И. И., ЕГН *****, като:

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН Т. Б. Р., ЕГН *****, с адрес: с. Априлово, общ. Горна Малина, ул. „Четиринадесета“ № 20, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на В. Б. Р., ЕГН *****, с адрес: с. Априлово, общ. Горна Малина, ул. „Четиридесет и първа“ № 32 и Д. И. И., ЕГН *****, с. Априлово, общ. Горна Малина, ул. „Четиридесет и първа“ № 32.

ЗАБРАНЯВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 3 ЗЗДН на Т. Б. Р., ЕГН *****, с адрес: с. Априлово, общ. Горна Малина, ул. „Четиринадесета“ № 20, да приближава В. Б. Р., ЕГН

*****, и Д. И. И., ЕГН *****, жилището им на адрес: с. Априлово, общ. Горна Малина, ул. „Четиридесет и първа“ № 32, местата за социални контакти и отдих, на разстояние от 10 метра с изключение на съдебни и полицейски сгради, за срок от 9 (девет) месеца, считано от влизане в сила на съдебното решение.

ПРЕДУПРЕЖДАВА Т. Б. Р., ЕГН *****, с адрес: с. Априлово, общ. Горна Малина, ул. „Четиринадесета“ № 20, че при неизпълнение на настоящата заповед, на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН, полицейският орган е длъжен да я задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на ответницата Т. Б. Р., ЕГН *****, с адрес: с. Априлово, общ. Горна Малина, ул. „Четиринадесета“ № 20, глоба в размер на 200 лв. (двеста лева).

ОСЪЖДА Т. Б. Р., ЕГН *****, с адрес: с. Априлово, общ. Горна Малина, ул. „Четиринадесета“ № 20, да заплати по сметка на РС Елин Пелин държавна такса в размер на 25 (двадесет и пет) лева.

Решението може да се обжалва пред Софийски окръжен съд в 7-дневен срок от връчването му на страните, като обжалването не спира изпълнението на заповедта.

Препис от решението да се изпрати на РУМВР гр. Елин Пелин след влизането му в сила.

Съдия при Районен съд – Елин Пелин: _____